Fått av Olaf Reed Olsen 4.12.1998

Noreg

Og Noreg vart funne
og Noreg vart bygt
Og Noreg vart samla
og Noreg vart trygt

Og Noreg vart svike
og Noreg vart strypt
Og Noreg vart rive
og Noreg vart klypt

På sjølveigen grunn
og med fana si rein
det fritt brkar standa
på sjølveigne bein

Om Noreg påny
vert basta i band
so fell det fyr svikefull
nord hand.

Men stuper det atter
vårt Noreg fyr svik
lyt svikaren trø
over nordmannalik

Gjev handi di, bror min
- me lovar og kved
SKAL NOREG GÅ UNDER
SÅ VIL ME GÅ MED

VÅRT ADELSMERKE

Jag såg et folk som kunde alt,
ei blott sin ära svika.

Vi er stolte over dette land som var vårt og som igjen skal bli vårt.

Vi føler oss et med dette land som er ryddet og bygget av nordmenn for at nordmenn skulle leve og bo i det. Det er ryddet og bygget, ikke ved rov, mord og brand, men ved ærlige henders arbeide.

Hvor uendelig meget mer verd er ikke den mann som ved daglig slit ryddet seg en heim i en karrig jord, enn den som ved rov og drap tok denne heim fra ham.

Hvem er helter, de som bygget Kristiansund, Molde, Bodø, Narvik eller de som brente våre hjem?

Hvem er havet helter, de som førte våre skip over alle hav eller fristet en nøysom tilværelse som fiskere langs vår stormfulle kyst eller de som senker på havets bunn våre skip?

Er de helter som ligger på tyske krigskirkegårder, hvor meget mer er da ikke de helter som hviler på våre kirkegårder. Her hviler de som falt på ærens mark i kampen for det daglige brød, for hjem og barn.

De viet sitt liv til livet. De er den gamle tids helter.

Den nye tids helter, det er dem som vier sitt liv til død og ødeleggelse.

Om slitets hær kan det i sannhet sies:
Her heve fagna folk fare or heimen,
her heve godt folk gjenge til kvile.

Når den "nye tids" menn taler så foraktelig om den gamle tid, da håner de alle dem som fåt på post i arbeidet for å bygge dette landet.

Den "nye tid" søker derimot tilbake til vikingtiden, til vikingene som herjet, drepte og rante. Det er idealene.

Vi vil ta arven opp etter de byggende fredens menn. Det er disse menn vi med rette minnes 17. mai. Men 17. mai er også noe mer:

Syttende mai er en krevende dag
Frihetens arv skal av slektene økes,
verne s og røktes mot vold og bedrag.
Framtidens banner skal merkes og søkes.

Vår arv det er at vi har førstefødselsrett til dette landet.

Men det finnes likevel folk som vil selge denne førstefødselsrett for en rett linser.

For stødt der nordmenn
lyt vera med
når Noregs merke
skal hoggast ned.

Quislingenes oppgave er å være smittestoffet som skal opp-løse det norske folkesamfundet. Det er Karks ettlinger som nå spiller sin rolle. Vi må miste ærefrykten for den skapende

innsats som er gjort og frata oss troen på våre egne evner til å bygge landet.

Ingen er i tvil om at quislingene mangler denne evnen. Du finner ikke blant dem noen som har kunnet gjøre en innsats i livet. I hirden finner du de arbeidssky, de asosiale elementer i samfundet.

Vårt flagg blir slimet til, vår folkeære
og krypet synes at det så skal være.

Spør du en quisling hvorfor han er quisling, får du først noen fraset om den nye tid. Går du på, får du tilslutt vite at han er blitt quisling fordi han tror tyskerne vil vinne krigen. Han vil sikre seg, først og fremst en stilling.

Det er virkeliggjørelsen av slagordet fellesnytte foran egennytte.

Virkeliggjørelsen består i å skynde seg for å sikre seg fordeler.

Det er om disse Garborg sier:

Eg hev som vigde mammons trel
for vesal vinning selt mi sjel.

Quislingene selger sin førstefødselsrett for en rett linser. for enn mer å bli i Jakob - Esau-stilen aper de etter tyskerne som Jakob etter Esau i sauepelsen.

Quisling har rett når han sier at i denne tid setter enkelte seg selv utenfor. Det er quislingene som selger seg utenfor det norske folkesamfundet. De har for alltid tapt retten til å kalles nordmenn.

For oss er det ingen tom sats at alt er tapt uten æren. Vi kan tåle sult og savn, nederlag og nød. Men vår æresfølelse kan ingen ta fra oss, stoltheten over at vi ikke er tilsalgs for fremmede undertrykkere.

Om oss vil det hete at vi var nordmenn. Det er vårt adelsmerke. Det byr ikke på materielle fordeler. Men det gir oss retten til denne gravskrift:

HAN VAR NORDMANN.

Døyr fe, døyr frende
døy gjer du sameeins
eitt eg veit som aldri døyr
minnet um daudan kar.

--oooOooo--

HVIS HITLER SEIRER.

er det ikke bare statsgrenser som kommer til å bli endret. det vil bety slutten på alt som hittil har hatt mening og verd for menneskene. Derfor vedkommer også denne Hitlers krig enhver. Det er ikke noen europeisk krig om politiske problemer. Det er dyret fra avgrunnen som er sluppet løs. Og vi er alle sammen allierte, hvilke nasjoner vi så hører til - også vi tyskere - når det gjelder dette ene mål: å lukke denne avgrunn. (Sitat fra Rauschnings bok: Hitler har sagt.)

ER DU MED I KAMPEN FOR DETTE MÅL?

Våre forsyninger

er nå sikret.

Vi skal nemlig få tysk vin.

Som betaling skal vi levere fisk og metaller.

Er det ikke storartet og viselig ordnet? Skulle det hende at du ikke kan skaffe det mat fordi denne er gått til Tyskland, kan du bare kjøpe deg en flaske tysk vin isteden.

Det kan jo hende at det kan bli vanskelig å få vinen også. Den kan jo være rekvirert av tyskerne mot noen papirlapper som enkelte kaller penger.

Men som sagt, forsyningene er sikret.

Så velsignelsesrik er den nye tid.

Nye tiltak.

Det er kommet en forordning om at omsetningen av trevirke skal organiseres gjennom et sentralkontor i Landbruksdepartementet.

Formålet er offisielt det å sikre en rasjonell utnyttelse av våre skoger. Overavvirkning skal hindres slik at våre nasjonalverdier ikke går tapt således som i den gamle vanstyrte tid.

Vakkert, ikke sant? Men en ting er teori, en anne er praksis. I vinter har det nemlig vært utskrevet tvangshugst med 30% mer avvirkning enn foregående år. Dersom det nå har vært overavvirkning i tidligere år, hva har det så vært iår? Det har vært rovdrift og det er den fortsatte rovdrift som skal sikres gjennom det nye kontor.

Samtidig er det gjennomført rasjonering av trevirke. Men unntatt fra denne rasjonering er selvsagt leveringer til tyske sivile og militære myndigheter.

Her er et eksempel på hvorledes tyskerne systematisk utnytter Norge som koloni.

Det er den nye tid.

Utvandringen

skal ifølge quislingene være et svart kapitel i det gamle "vanstyres" historie.

Med mjødkvalt røst snakker Quisling om blomsten av Norges ungdom, om tapning av landets hjerteblod o.s.v.

Hvorledes er det nå?

Etter hva blindtarmen Fritt Folk påstår skal det nå være omlag 5000 sivile arbeidere i Tyskland. På de tyske militære anlegg i Norge er det omlag 50 000 mann.

Det er utvandring god nok. Vi leverer arbeidskraft uten å få noe igjen. Vi leverer landets dyreste verdier fra oss.

Og ikke nok med det. Når noen før utvandret, behøvde ikke hjemlandet lenger fø og kle ham. Det må vi gjøre med den arbeidskraft som nå utvandrer. Den mat og de klær arbeiderne på militæranleggene bruker, må tas av de små lager vi har. Tyskerne unser seg ikke en gang for å gi "tillatelse" til at

det sendes matvarer til de arbeidere som oppholder seg i Tyskland. Vi taper på to kontoer, arbeidskrafton fratas oss samtidig som vi må fø den.

Det er den nye tid.

HITLER OG QUISLINGENE.

I Rauschnings bok: Hitler har sagt, heter det:

Hver stat skulle innenfra ødelegges slikat det ikke ville koste store anstrengelser å slå den ned. Det fantes til enhver tid og på ethvert sted grupper selvstendighet, om det nå gjaldt å spille en nasjonal eller økonomisk, ja kanskje bare en viss politisk rolle. Trengselen om matfatet og utnyttelsen av en forskrudd arggjerrighet var de ufeilbarlige midler for dette revolusjonære våpen som man kunne ramme fienden bakfra med. Endelig hadde man også forretningsmen--nene som bare interesserer seg for sin profitt. Det eksisterte overhodet ikke noen patriotisme som kunne holde stand mot anfektelser.

Forøvrig kom det ganske an på hvorledes man pyntet opp saken. Det var virkelig ikke noe kunststykke å finne opp et patriotisk slagord for alle slike foretagender og finne menn som gjerne ville lette sin egen øvrintlige samvittighet ved slike fraser. Det var alt sammen til syvende og sist bare et spørsmål om penger og den rette organisasjon.

Men jeg står også forlengst i forbindelse med de menn som skal danne ny regjering. En regjering som passer meg. Vi finner slike menn, i hvert land finner vi dem. Vi behøver ikke kjøpe dem. De kommer av seg selv. Arggjerrighet og synkverving, partikiv og innbilskhet driver dem.
(Rauschning var i sin tid kommissar i Danzig og en meget nær venn av Hitler).

Skotøyrasjoneringen

viser også den nye tids velsignelser.

Etter det sirkulære som nå er kommet fra Forsyningsdepartementet om strengere rasjonering, har forsyningsnemdene i byene bare adgang til å gi anvisning på 6 par sko i året pr. 100 innbyggere. Dette btyr at vi skal få et par sko hvert 15 år. Men hvorfor skal rasjoneringen være så streng når butikkene er fulle av skotøy. Jo det må spares på lagrene ikke for å sikre våre forsyninger i framtida, men for at de tyskere som kommer hit skal kunne bli kledd opp.

Norge som koloni.

Det er den nye tid.

Vi traff en skolegutt forleden dag som hadde laget seg en lue av papir , som lignet de tyske soldaterluene. "Nå, leker du tysker?"sa vi. "Nei, jeg leker nok soldat, men ikke tysker,"sa han. Så viste han oss luen. Den var omhyggelig forsynt med Kongens initialer. Idag vil alle være med å kjempe for friheten.

- ooOoo -

Arbeidsløsheten.

går ned, påstår quislingene. Det er den nye tids fortjeneste.

Vi er nok nødt til å dryppe noen dråper malurt i gledens beger.

Den nedgang som den offisielle statistikk viser, i antallet av arbeidsløse, skyldes for en del en rent teknisk forandring i måten å telle på. Tidligere ga arbeidskontorenes månedsrapporter oppgaver over tilfelle av ledighet pr. måned. Dersom en person hadde 4 jobber i løpet av en måned og mellom hver jobb meldte seg på arbeidskontoret, ble han tellet arbeidsløs 4 ganger. Nå teller han bare med en gang. Hertil kommer at i meldingene fra arbeidskontorene skal ikke tas med folk som bor utenfor kommunene. Dersom slike arbeidsløse melder seg, skal de vises til bostedskommunen. Dette har spesielt stor betydning for tallene over ledigheten i Oslo, idet det her har vært et stort antall arbeidere fra landsbygden, spesielt i bygningsfaget.

Når disse blir ledige, teller de ikke med i statistikken, for på landsbygden finnes ikke arbeidskontorer.

Så enkelt er det å avskaffe arbeidsledigheten i den nye tid.

En annen sak er at mange ikke tør melde seg på arbeidskontorenene av frykt for å bli anvist arbeide i Tyskland..

Antallet av funksjonærer i den offentlige administrasjon er vokst betraktelig på grunn av den fierdobelete administrative behandling av alle saker. Sakene skal først behandles av de ordinære faginstanser, så i partiorganisasjonene og endelig avgjøres av tyskerne, etterat alle dokumenter er blitt oversatt til tysk.

En regner antallet av funksjonærer i departementeneer øket fra omkring 600 til 1600.

Slik kan også arbeidsløsheten avskaffes: 3 mann til å utføre de samme som 1 gjorde meget bedre før.

Det er gruppen anleggs- og bygningsfag som viser øket beskjeftigelse.

Det som nå bygges, er flyplasser,barakker og andre militære anlegg for tyskerne. Alt sammen uten noen som helst nytte for oss.

Det er ikke arbeidet i seg selv som noengang har verdi. Verdien ligger i det som skapes ved dette arbeide. Det er først når arbeidet enten skaper direkte forbruksgoder som mat og klær, boliger og andre fornødenheter eller skaper produksjonsmidler som igjen kan skaffe oss forbruksgoder at arbeidet har verdi for oss.

Noen slik verdi har arbeidet for tyskerne ikke.

Tvert imot ødelegges verdier. Jern, sement og trematerialer som kunne brukes til å bygge boliter med, går med til rent Uproduktive formål. Til vare egne produktive formål får vi ikke noe tilbake. Selv trematerialer må rasjoneres, bare ikke det som går til tyskerne.
Vi får ikke noe igjen av tyskerne utover noen kilo papir,

Tyskerne og blindtarmen, Fritt Folk, forteller om og om igjen at pengene - gullet - ikke har noen egenverdi. Det er varene en kan få kjøpt for pengene som teller.

Men tyskerne vokter seg vel for å sende varer til Norge.

Nasjonaløkonomisk er altså realiteten at norsk arbeidskraft arbeider gratis for tyskerne. Det er Norge som koloni.

Det er den nye tid.

Nordmennene og politikken.

I en artikkel i jubieumsnumeret til Deutsche Zeitung in Norwegen hevder Quisling at det norske folk nå søker å befri seg fra liberalismens og marxismens innførte og vesensfremmede ideologier.

En må da spørre seg selv hvordan det kunne ha seg at slike vesensfremmede tanker kunne slå rot i det norske folk på helt frivillig grunnlag? Disse ideologier ble oss ikke påtvunget med makt av fremmede erobrere Liberalisme og marxisme ble frivillig optatt i norsk tenkning og økonomi i den utstrekning det var hensiktsmessig for vårt folk og land, uten tvang, uten overfall i nattens mulm og mørke.

Hvordan kan det ha seg at nazismen må tvinges inn på oss med militærmakt og terror? Er den kanskje ikke så nordisk som den er utgitt for? Er den oss mer vesensfremmed enn den vil være ved?

Det norske folk har alltid hatt sine vinduer åpne ut mot den store verden. Og vi har alltid hatt evnen til skjønsomt å velge hvilke impulser utefra verden vi burde søke omplantet i norsk jordbund. Undertiden har vi kanskje vært litt sene i avtrekket, men vi har alltid valgt klokt og fornuftig - det vil si så lenge vi har kunnet velge fritt.

I danskeriden - i enevoldstiden, under diktaturet, ble vi derimot prakket på mye skitt og lort. Dengang kom mangen charlatan rekende hitopp. Blandt den Quislings stamfader. Vi har etterhånden kvittet oss med det meste av det nasjonale ugress mor Norges jord ble befengt med i den tiden. Og resten skal også utryddes. Abraham Lauritz Vidkun Quisling skal også lukes opp for å rotne på vår nasjonale kompostdynge.

--ooOoo--

Norsk SS er dannet - med ed til Hitler og Quisling. De ble rekrutert fra "hirden". Men da det besynderlig nok ble stillet det krav at tidligere straffede personer ikke kunne opptas, ble det bare 151 man som kom med i SS. Og derved er vel SS kommet til å bestå av den minst oppvakte og minst initiativrike delen av hirden. Men hva skal de også med det? Iniativet besørger tyskerne og begavelse er jo så allikevel bare en uting.

Det manglende antall skal søkes oppveiet med "likeverdige" kvinder som kan få mange barn. Ja, så sa denne overgangsteren da han var her for å ta SS i ed.

Men hvordan skal det da gå med Quisling og Jonas Lie? Burde de ikke tilpliktes å foregå med et godt eksempel? Disse herrer er jo tiltross for adskillige ekteskap så temmelig barnløse. Er de kanskje like fysisk sterile som den lære de har annammet? .....

Teaterannonsene er forsvunnet. Og"ikke et ord i avisen" om skuespillerstreiken. Denne er nå total og strekker seg over hele landet.

Forhistorien er denne: Tore og Lasse Segelcke, David Knudsen, Lillemor v. Hanno, Georg Løkkeberg og Gerda Ring fikk pålegg om å stille seg til disposisjon for kringkastningen. De nektet. Derpå ble de for livstid fratatt all spilletillatelse. Da de øvrige skuespillere fikk rede på dette streiket Nasjonalteaterets skuespillere. De ble avskediget. Teateret skulle bare gi tyske forstillinger. Nå gjorde også det tekniske personale felles sak med skuespillerne. Så stilte "myndighetene" krav om at de streikende skulle gi seg inne fredag 23. mai kl. 16. I motsatt fall ville de 6 ovennevte skuespillere bli fengslet. Fredag formiddag holdt skuespillerne møte. Ca 150 deltok. Ved hemmelig avstemming vedtok møtet mot 18 stemmer å fortsette streiken.

Vi hadde vel ikke våget å håpe at det skulle bli skuespillerne som skulle bli dem som gikk i spissen. mendet er i og for seg nokså rimelig. Scenens kvinner og menn er blant våre fremste kulturbærere. De er vant med å tolke våre innerste tanker og følelser, de er eksponenter for alt som er norsk. For overhodet å kunne dyrke sin kunst må de til enhver tid stå i den nøyeste kontakt med det folk de virker blant. Derfor var det igrunnen selvsagt at de måtte handle som de gjorde.

--ooOoo--

L.S., Gran har skrevet til Erling Bjørnson:

Er det på grunn av Deres store gjeld eller på grunn av Deres tåpelighet at er blitt medlem av NS?

Æ r b ø d i g s t

L:S: (fullt navn)

Han fikk følgende svar;

Herr L. S.

Gid for en mentalitet å skrive så mange pøbelaktige uttrykk på et åpent brevkort. Vel bekome.

Æ r b ø d i g s t

Erling Bjørnson

Det amerikanske institut for undersøkelse av folkemeningen ble referert i Oslo radio for en tid siden, men selvfølgelig var opplysningene forbedret en del:

Oslo radio oppga at 79% av den amerikanske befolkning var imot å sende soldater til Europa.
Det riktige tall er 47%. Altså under halvparten av den amerikanske befolkning er imot å sende soldater til Europa.

Videre oppgav Oslo radio at 67% sa nei til å sene amerikanske krigskib for å beskytte båter som seiler på England.
Det riktige tall er 35%.

§§§§§§§§

HERMAN HARRIS AALL: "ER NORGE ET FRITT LAND?"

For de fleste alminnelige nordmenn virker det noe overraskende at et slikt spørsmål blir stillet idag. For oss synes det opplagt at Norge idag ikke er et selvstendig rike og at borgerne ikke nyter sin frihet.

Slik ser imidlertid ikke professor Aall på dette. Han sier på side 6 i boka at det norske folk ennå idag er et fritt folk hvis det selv vil være det, og at dette er utvilsomt såvel fra statsrettslig som fra folkerettslig synspunkt.

Jeg vil her ikke komme inn på tomme juridiske formalbegreper, men bare peke på de rent faktiske forhold som eksisterer idag. Vi nordmenn har ikke lenger talefrihet, pressefrihet eller allede andre rettigheter som helt fra den franske revolusjons tid har vært betraktet som våre viktigste goder. Er en uforsiktig hok til å si sin mening, blir en uten videre kastet i fengsel og der blir en sittende ofte i ukevis uten at en blir forhørt. Det er ikke lenger spørsmål om å håndheve grunnlovens bud: "Ingen kan dømmes uten etter lov eller straffes uten etter dom."

Og alle disse inngrep i vår frihet må vi tåle fordi vi idag ikke styrer oss selv. Det er tyskerne som råder her i landet og bestemmer alt etter sitt eget hode og til sitt eget beste uten hensyn til våre interesser og følelser. At en liten flokk quislinger går den til hånde gjør ikke stillingen bedre.

Dette er altså hva vår nye professor kaller frihet for det norske folk.

Forfatteren fortsetter med å angripe regjeringens nøytralitetspolitikk, og han mener at vi allerede fra det øyeblikk av da Norge gikk inn i Folkeforbundet brøt vår nøytralitet ved å ta parti for vestmaktene og mot Tyskland.

Alt som fremheves i boka kan ikke være riktig. Tyskland gikk jo selv inn i Folkeforbundet, men senere da det brøt ut igjen ble det fra tysk hold god tone å kritisere Folkeforbundets politikk, og derfor blir da dette også fremhevet av professor Aall.

Det er ikke mulig nærmere å imøtegå forfatteren i alle de punkter om påståtte nøytralitetsbrudd som han trekker fram. Våre undertrykkere har nemlig omhyggelig passet på at den norske regjeringens hvitbok, som handler om flere av disse forhold, ikke er tilgjengelig her hjemme. Derfor kan professor Aall og likesinnede relativt trygt framkomme med sine beskyldninger.

Alle hans talemåter kan dog ikke fordunkle det faktum som for hele det norske folk må være det avgjørende. Hvis Norge til tross for sitt sterke ønske om å bli holdt utenfor, allikevel mot sin vilje blir trukket inn i krigen, så var det våre statsmyndigheters plikt å sørge for at vi kom på Englands og ikke Tysklands side. På denne måten ville Norge hevde sine frihetsidealer og slutte seg tilde land som forsvarer demokratiet mot tyraniet og brutaliteten.

Det er derfor et helt ut sjevt bilde av forhold et når Aall på side 22 i boka søker å forsvare folkets stilling overfor tyskerne ved å si at våre statsmakters hanling var skjedd ut fra en falsk oppfatning som var påtvunget det norske folk, og derfor skal Stortinget ha satt Kanghuset og Regjeringen ut av funksjon.

For det første var det tyskerne som avsatte vår Konge og vår Regjering og overlot makten til sine lakeier quislingene, og for det annet s, slutter folket opp om den politikk som vår Konge og vår Regjering har ført.

Vi vil ikke forsøke å innynde oss hos tyskerne under falsk flagg. Vi anerkjenner ikke deres styre, men ser på dem som våre undertrykkere som skal feies ut av landet igjen når anledningen byr seg, og dette vårt standpunkt står i den beste overensstemmelse med de frihetsideer som nordmennene har hevdet helt fra Grunnloven ble til.

Annet hovedavsnitt av Aals bok handler vesentlig om Napoleonskrigene og alle de overgrep England da skal ha gjort seg skyldig i i tiden inntil 1814.

Da Napoleon stod på høyden av sin makt, det var bare England som hadde sin frihet tilbake. Alle de andre land i Europa var enten undertrykket med hård hånd eller bundet til Napoleon alleanseavtaler - noe i likhet med den nyordning og den tremaktspakt som Hitler idag påtvinger Europas folk. For å berge sin selvstendighet måtte England også den gang kjempe desperat, men det holdt ut og til slutt ble Napoleon styrtet og Europa ble befriet fra hans åk.

På samme måte skaldet gå også denne gang. Med Englands hjelp skal demokratiet forsvares og de undertvungene få sin frihet tilbake samtidig som nazismen blir utslettet.

I tredje avsnitt av boka kommer Aall inn på gullets betydning og han hvder at den dypereliggende årsak til krigen idag er pengedemagogenes forbitrelse over at Hitler skal ha detronisert gullet og isteden anvender arbeidet som verdimåler.

For å kunne gjennomføre sine veldige rustninger har Hitler anvendt alt Tysklands gull og disponible verdier til anskaffelse av våpen. Det tyske folks krefter er blitt satt

inn i arbeidet på å øke rustningene samtidig som dets levestandard er blitt senket. Slagordet var "kanoner istedenfor snør".

For å kunne forsvare sin handlemåte trekker så Hitler fram sitt clearinginstitutt og søker å gi det utseendet av at denne form for avregning av handlen landene imellom skal være så meget bedre enn den vi hadde før. Det er imidlertid bare et eneste stort bedrag for å skjule for det tyske folk at Tysklands verdier er gått til ustninger.

Det er ikke bare tyskerne som bedras. Idag benytter Hitler clearinginstituttet til i kjmpemessig målestokk å utplyndre de undertvungne nasjoner.

Nazistene benytter sin maktstilling til å sette prisene på det vi skal importere og som vi alltid må ta over Tyskland hvor det enn kommer fra, uforholdsmessig høyt opp, samtidig som nazistene setter prisene på våre eksportvarer ned til et minimum, og mange av de varene som Tyskland importerer fra oss til underpris, selger de vedere igjen til andre undertvungne land til overpris. Men ikke nok med det. Alt som innføres til Norge blir besastet oss på clearingkontoen og hva enten vi har bruk for det selv eller det går til de tyske tropper her, kanoner, tanks og alt annet krigsmateriell som de tyske tropper her mottar, må vi betale. Resultatet av hele den kjempemellige svindel er at til tross for at Norge er tappet for sine varelagre, så er det vi som skylder Tyskland penger på clearingkonto o ikke omvedt.

I sitt neste kapitel, hvor Aall sammenfatter meget av det han før har sagt, forsøker han å borforklare de forhold som han sier har vært avgjørende for den norske opinion overfor Tyskland, nemlig tyskernes krig mot vår handelsflåte og dets invasjon i Norge den 9. april.

Jeg kan gjerne tilgye den råskap, brutalitet og hensynsløshet som nettopp disse 2 momenter er et utslag av og som godtgjør at det aldri vlir levelige vilkår for oss andre hvis tyskerne skal ha makten i Europa.

Det er ingen grunn til å imøtegå Aalls forsøk på å bortforklare disse faktiske forhold. Når han imidlertid i denne forbinnelse søker å gi det utseende av at England ned gjennom tidene har lagt hindringer i veien for utviklingen av vår sjøfart, mens han hevder at tyskerne vil rydde disse hindringer av veien, så er det tilstrekkelig å minne om at under Englands herredømme på havet har Norge utviklet seg til en sjøfartsnasjon med verdens største handelsflåte i for hold til dets folkemengde. Nå taler tyskerne allerede åpenlyst om at den norske handelsflaåte snylter på andre nasjoner og at vår flåte må søkes bragt ned i bedre forhold til folkemengden. Vi vet da hva vi har å vente oss fra den kant.

I neste kapitel som heter "tilbakeblikk og utsyn" har forfatteren i 32 punkter kort trukket fram de momenter som etter hans mening viser at skylden for besettelsen av Norge hvilser på vestmaktene og vår egen regjering, mens Quisling i siste øyeblikk søkte å redde vår nøytralitet.

Det forfatteren her trekker fram behøver overhodet ingen

imøtegåelse. Enhver uhildet leser vil selv kunne se hvor uvederheftig og tendensiøst disse punkter er avfattet.

Typisk for boka er at den etter å ha gjengitt Falkenhorsts opprop av 10. april 1940 slutter med Quislings proklamasjon den 9. april. Dette skjendselsdokument ble avfattet mens vår konge og regjering utøvet sine funksjoner i tysk bombe-regn og det søkte å bringe forvirring i rekkene i det øye-blikk soldatene skulle samles til motstand mot overfalls-mannen.

Aalls bok er et produkt av samme innhold som Quislings proklamasjon. Den søker å forvirre begrepene for at vi nordmenn skal innforlive oss i den "rettsstilling" som vårt land idag befinner seg i.

DET SKAL ALDRI SKJE.

La ikke avisen bli liggende i en skuff. Brenn den ikke opp. Men viss den til dine venner og bekjente som du kan stole på.

Vi kan ikke lage så mange eksemplarer at alle kan få. Avisen må derfor gå på runde. Men vær forsiktig så ikke forræderne eller tyskerne får tak i den.

Betrakt alle som omgås tyskere eller quislinger på restaurant, på gaten eller i sitt hjem for forædere.

Norske mann i hus og hytte
takk din store Gud
Landet det vil han beskytte
når det mørkt ser ut
Alt hva fedrene har kjempet
mødrene har grett,
må du Herre stille lempe
så vi får vår rett.